

@import url(/.././.././css/coj/jur.css)201806080471931452018/C

221/041262018CJC22120180625DA01DAINFO_JUDICIAL201802163531

Sag C-126/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den 16. februar 2018 — Dalmandi Mezőgazdasági Zrt. mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

C2212018DA310120180216DA00043153

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den 16. februar 2018 — Dalmandi Mezőgazdasági Zrt. mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Sag C-126/18)

2018/C 221/04Processprog: ungarsk
Den forelæggende ret

Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Dalmandi Mezőgazdasági Zrt.

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Præjudicielle spørgsmål

1)

Er en medlemsstats retspraksis — hvorefter der i forbindelse med en undersøgelse af de relevante bestemmelser om morarenter tages udgangspunkt i en antagelse om, at den nationale afgiftsmyndighed ikke har begået en overtrædelse (undladelse), dvs. at den ikke har misligholdt betalingen af den ikke-refunderbare moms [...] på de afgiftspligtiges ubetalte køb, fordi den nationale lovgivning, der var i strid med EU-retten, var gældende på tidspunktet for den nationale afgiftsmyndigheds afgørelse, og Domstolen først efterfølgende konstaterede, at det deri fastlagte krav ikke var i overensstemmelse med EU-retten — forenelig med fællesskabsrettens bestemmelser, bestemmelserne i Rådets direktiv 2006/112/EF (1) (herefter »momsdirektivet«) (navnlig direktivets artikel 183), med effektivitetsprincippet, princippet om direkte virkning og ækvivalensprincippet? National praksis accepterede således anvendelsen af dette krav, som er fastsat i de nationale bestemmelser, og som var i strid med EU-retten som værende næsten i overensstemmelse med gældende ret, indtil den nationale lovgiver ophævede det formelt?

2)

Er en medlemsstats lovgivning og praksis, hvorefter der i forbindelse med en undersøgelse af de relevante bestemmelser om morarenter sondres mellem, hvorvidt den nationale afgiftsmyndighed ikke tilbagebetalte afgiften under overholdelse af de på daværende tidspunkt gældende nationale bestemmelser — som i øvrigt var i strid med EU-retten — eller om den gjorde dette under tilsidesættelse af disse bestemmelser, og som — for så vidt angår de påløbne renter på den moms, hvis tilbagebetaling ikke kunne søges inden for en rimelig frist som følge af et krav i den

ationale ret, som Domstolen havde erklæret uforeneligt med EU-retten — fastlægger to adskilte perioder, i overensstemmelse med EU-retten, navnlig momsdirektivets bestemmelser (særligt henset til artikel 183) og ækvivalensprincippet, effektivitetsprincippet og proportionalitetsprincippet, således at

—

de afgiftspligtige i den første periode kun har ret til at opkræve morarenter svarende til centralbankens basisrente, i betragtning af at den ungarske lovgivning, der var i strid med EU-retten, stadig var gældende på daværende tidspunkt, og de ungarske afgiftsmyndigheder derfor ikke handlede ulovligt ved ikke at give tilladelse til inden for en rimelig frist at betale den moms, der fremgik af fakturaerne, hvorimod

—

der i den anden periode skal betales en rente svarende til det dobbelte af centralbankens basisrente — som i øvrigt finder anvendelse i tilfælde af forsinket betaling i henhold til den pågældende medlemsstats lovgivning — udelukkende for så vidt angår den forsinkede betaling af morarenterne for den første periode?

3)

Er en medlemsstats praksis, hvorefter starttidspunktet for beregningen af morarenter (sammensatte renter eller renters rente), som er påløbne i henhold til medlemsstatens bestemmelser om morarenter af en afgift, der er tilbageholdt i strid med EU-retten, (renter af moms, i dette tilfælde standardsatsen), ikke fastsættes til det oprindelige forfaldstidspunkt for renterne af moms (standardsatsen), men derimod til et senere tidspunkt, hvor der særligt tages hensyn til, at et krav om betaling af renter af afgifter, som i strid med EU-retten er tilbageholdt eller ikke tilbagebetalt, er en subjektiv rettighed, der følger direkte af EU-retten selv, i overensstemmelse med EU-retten, momsdirektivets artikel 183 og effektivitetsprincippet?

4)

Er en medlemsstats praksis, hvorefter den afgiftspligtige skal fremsætte en selvstændig anmodning ved krav om renter, der er påløbne som følge af afgiftsmyndighedens forsinkede betaling, mens kravet om betaling af morarenter i andre tilfælde ikke kræver en sådan selvstændig anmodning, fordi renterne indrømmes af egen drift, forenelig med EU-retten, momsdirektivets artikel 183 og effektivitetsprincippet?

5)

Såfremt det fjerde spørgsmål besvares bekræftende ønskes oplyst, om en medlemsstats praksis, hvorefter sammensatte renter (renters rente) alene kan indrømmes for en forsinket betaling af renter af en afgift, der er opkrævet i strid med EU-retten som fastslået af Domstolen (renter af moms, i dette tilfælde af standardsatsen), såfremt den afgiftspligtige fremsætter en ekstraordinær anmodning, hvorved der ikke konkret fremsættes krav om betaling af renter, men af den afgift af ubetalte køb, som mangler på netop det tidspunkt, hvor den medlemsstats bestemmelse, der er i strid med EU-retten, hvorefter moms skulle tilbageholdes som følge af denne manglende betaling, fraviges i national ret, selv om de renter af moms, der ligger til grund for det krav om sammensatte renter, allerede er påløbne, for så vidt som det vedrører angivelsesperioderne forud for den ekstraordinære anmodning, og endnu ikke er betalt, er forenelig med EU-retten, momsdirektivets artikel 183 og effektivitetsprincippet?

6)

Såfremt det femte spørgsmål besvares bekræftende, ønskes oplyst, om en medlemsstats praksis, som indebærer en fortabelse af retten til at opkræve sammensatte renter (renters rente) for forsinket betaling af renter af en afgift, der som fastslået af Domstolen er opkrævet i strid med EU-retten (renter af moms, i dette tilfælde af standardsatsen), i forbindelse med krav om renter af moms, som ikke var genstand for den momsangivelsesperiode, der var påvirket af den forældelsesfrist, som var fastsat for fremsættelsen af en ekstraordinær anmodning, da disse renter påløb senere, er forenelig med EU-retten, momsdirektivets artikel 183 og effektivitetsprincippet?

7)

Er en medlemsstats praksis, hvorefter den afgiftspligtige endeligt hindres i at kræve renter af en afgift, der er opkrævet i henhold til en national lovgivning, som efterfølgende er erklæret uforenelig med EU-retten, og som indeholdt et forbud mod at opkræve moms af bestemte ubetalte køb, (navnlig i betragtning af effektivitetsprincippet og kravet om renter af uberettiget ikke-tilbagebetalte afgifters karakter af en subjektiv rettilighed) forenelig med EU-retten og momsdirektivets artikel 183, således at

—
et krav om renter [i medfør af denne praksis] ikke fandtes begrundet, da [tilbagebetalingen] af afgiften kunne fuldbyrdes, idet det anførtes, at den bestemmelse, der efterfølgende blev erklæret uforenelig med EU-retten, var gældende, (fordi der ikke forelå forsinkelse, og afgiftsmyndigheden blot anvendte gældende ret),

—
og derefter under påberåbelse af forældelse, da den bestemmelse, som var erklæret uforenelig med EU-retten, og som begrænsede retten til tilbagebetaling, blev ophævet i national ret?

8)

Er en medlemsstats praksis, hvorefter muligheden for at kræve de morarenter, der skal betales af renter af moms (standardsatsen), som tilkommer den afgiftspligtige for den afgift, der ikke var tilbagebetalt, da den kunne fuldbyrdes — oprindeligt som følge af en national bestemmelse, der efterfølgende blev erklæret uforenelig med EU-retten — med henblik på hele perioden fra 2005 til 2011, afhænger af, om den afgiftspligtige nu befinder sig i en situation, hvor han kan kræve tilbagebetaling af moms for den periode for angivelse af denne afgift, hvori en bestemmelse, der var uforenelig med EU-retten, blev ophævet i national ret (september 2011), selv om betaling af renterne af moms (standardsatsen) hverken var sket inden dette tidspunkt eller skete senere, inden kravet gjordes gældende for den nationale retsinstans, forenelig med EU-retten, momsdirektivets artikel 183 og effektivitetsprincippet?

(1) – Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1).